Dinsdag, 7 October 1941 — DAGBLAD — 58ste Jaargang, No. 3419

AMIGOE DI CURAÇAO

Boekhandel Bethencourt
Tel. 1919.
Uw adres voor alle soort
Kantoorbehoeften.

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Drukkerij Bethencourt.
Tel. 1919
Uw adres voor alle soort
DRUKWERK.

Bij Campagne van 1940 bestond er conflict tussen de Britse en Franse Commando's.

Onthullingen door Britse bommenwerperscommando.

Gaan de Duitsers vrede sluiten?

Schepen onder Panamese vlag mogen geen wapenen hebben.

Limburg staat zijn mannetje!

DUITS VREDESOFFENSIEF TE VERWACHTEN.

Uit verschillende bronnen wordt vernomen, dat Duitsland binnenkort een nieuw vredesoffensief zal openen. Een Noordamerikaans onderdaan, die uit de door Duitsland bezette gebieden kwam, deelde mede, dat nazie-autoriteiten, die hij jarenlang gekend had, te kennen gaven, dat de olijftak weer werd aangeboden aan het Britse volk en dit maal zou worden gesteund door argumenten, die, volgens de Duitsers, het zouden bewegen om te overwegen deze te aanvaarden.

Volgens deze inlichtingen zal Hitler de gehele oorlogsmacht van Duitsland in de volgende 6 weken concentreren tegen Rusland in de hoop voldoende winsten te behalen om der wereld te kunnen mededelen, dat hij de Sovjet-Unie buiten gevecht heeft gesteld en het Bolsjewisme heeft vernietigd. Aanvallen op Groot-Britannië en het Midden-Oosten zouden zo weinig mogelijk worden ondernomen om de gehele kracht aan te wenden tegen Rusland. Hitler zal dan verklaren, dat hij zijn zending vervuld heeft en op het continent een Duitsland heeft gevestigd, dat niet kan worden verdreven.

Volgens den Noordamerikaan zouden de nazies hebben gezegd, dat het vredesaanbod waarschijnlijk zal worden geschraagd door argumenten gelijk het volgende:

„Wat Duitsland betreft is de oorlog voorbij en wij gaan voort met de organisatie van het continent. Van nu af zal onze enige oorlogsactiviteit het nemen van repressailes zijn. Voor elk vliegtuig, dat de Engelsen zenden, zal Duitsland op zijn minst een zenden over Engeland. Voor elken Duitser, die gedood wordt, zal op zijn minst een Engelsman gedood worden. Wij kunnen het voor onbepaalde tijd uithouden." Dezelfde bron zeide, dat de nazies hem mededeelden, dat Groot-Brittannië en de Verenigde Staten het aanbod eerst zullen afslaan, doch na 6 maanden hierover waarschijnlijk anders zullen denken. Zij zouden hebben gezegd, dat Hitler er de nadruk op zal leggen elk idee te hebben opgegeven om Brits gebied te veroveren na het onmogelijk te hebben gevonden Gibraltar, Malta en Cyprus te hebben genomen en te zijn tegengehouden in Afrika bij de Egyptische grens. Onder de anderen, die van mening zijn, dat een nieuw vredesaanbod zal worden gedaan na de Russische campagne, zijn er sommigen, die denken, dat zodra deze wordt afgeslagen, Hitler zijn strijdkrachten zal werpen tegen de Britten in het Midden-Oosten. Het Nijlleger is thans groter dan ooit. Zulk een campagne zou de meest beslissende van de oorlog kunnen zijn voor Duitsland, omdat men verliezen zou kunen lijden, die, na die van Rusland, tenslotte de kracht van de Duitse militaire machine zullen breken. (Caïro (AP) 6.10).

ROOSEVELT ZAL CONFEREREN OVER HERZIENING VAN NEUTRALITEITSWET.

Het tijdelijke Witte Huis maakte bekend, dat Secretaris Cordell Hull, Vice-President Wallace, 5 senatoren en 2 leden van het Huis, morgen met Roosevelt te Washington zullen confereren betreffende de herziening van de neutraliteitswet.

Roosevelt gaf te kennen, dat hij hierdoor in staat zou worden gesteld te beslissen of hij zou voorstellen de wet in te trekken of eenvoudig te doen veranderen met de toestemming, dat de Noordamerikaanse schepen mogen worden bewapend en mogen binnentreden in de gevechtszones, waarvan zij thans verbannen zijn (Hyde Park, (AP) 6.10).

SPEECH VAN ROCKEFELLER.

Nelson Rockefeller, Directeur van het Bureau voor Inter-Amerikaanse Zaken, zeide bij een speech voor een conferentie te Boston betreffende de verdeling van Noordamerikaanse credieten aan andere Amerikaanse Republieken, dat hierdoor het gehele Westelijke halfrond economisch wordt bevoordeeld.

Hij zeide: „Het beschermen van elk deel van dit halfrond tegen buitenlandse economie of politieke overheersing of militaire verovering of een vijandelijk regeringssysteem, is thans even belangrijk voor de Verenigde Staten als toen de Monroe doctrine werd afgekondigd."

Hij zeide, dat de uitgave door de Verenigde Staten van deze credieten betrekkelijk klein geweest is tegenover de voordelen voor dit halfrond. Hij verklaarde, dat het gehele halfrond het „arsenaal is van de democratie" en zeide, dat de economische en sociale toekomst daarvan waard is om voor gevochten te worden door alle naties der Westelijke wereld (Moston, (AP) 6.10).

„BATTLE OF ATLANTIC" LAAIT WEER OP.

„De „Battle of Atlantic" treedt weer een moeilijke periode binnen. De grote aanval van Duitse duikboten op de voorraadlinie door de Noordatlantische Oceaan op gelijke schaal als die van Maart en April is goed onderweg. De grote hoeveelheid oorlogsmaterialen, waarvan het merendeel het product is van de Noordamerikaanse industrie, is het doel van de campagne, die erop berekend is Groot-Britannië's oorlogsinspanning te belemmeren. Er bestond enige voldoening in hoge politieke kringen in Londen over de „Battle of Atlantic" gedurende de zomer. Deze wordt echter niet weerspiegeld in de mening van Britse en Noordamerikaanse marine-officieren of kapiteins van koopvaardijschepen alhier. Deze beschouwen de toestand als critiek. De feitelijke cijfers betreffende het verlies aan scheepstonnage is een geheim. De meest algemene schatting in Londen over de macht van Duitse duikboten in de lente was 600 duikboten van allerlei type. Niettegenstaande de Duitse verliezen in de zomer heerst in ingelichte kringen de mening, dat de macht van Duitse duikboten in de Atlantische Oceaan op een aantal van 600 blijft. In aanmerking nemende de behoefte aan rust in de havens en de benodigde tijd om de jachtvelden te bereiken, lijkt het waarschijnlijk, dat er altijd 200 Duitse duikboten opereren in de Atlantische Oceaan ten Noorden van de Azoren en dat deze door 200 andere vervangen worden na elke twee weken (Reykjavik, (AP) 6.10).

NIEUWE DUITSE SUCCESBERICHTJES TE VERWACHTEN.

In gezaghebbende bronnen zeide men, dat gebeurtenissen van ongekende betekenis plaats hebben aan het Oostfront, doch dat het Hoofdcommando deze verborg achter de zwijgzaamheid, welke komt vóór de bekendmaking van nieuwe resultaten.

De Duitse natie vernam omtrent „meer successen" in de offensieve operaties aan het Oostfront, doch het oorlogsbulletin van Hitlers hoofdkwartier gaf geen biezonderheden en de zegsman zeide, dat de berichten enkel de franjes van de actie mededeelden en het eigenlijke verhaal in zwijgzaamheid gehuld lieten. Er zijn twee aanduidingen omtrent de grootheid van de door het Hoofdcommando strict geheim gehouden activiteiten. Hitlers eigen verklaring van Vrijdag, dat „reusachtige nieuwe ontwikkelingen reeds 48 uur plaats hebben" en het commentaar van de goed ingelichte „Dienst aus Deutschland", dat deze zo groot zijn, dat het te vergelijken is met „het openen van een geheel nieuwe campagne".

De ontwikkelingen op de toegangswegen naar Leningrad behoorden klaarblijkelijk tot de categorie van wat de zegsman noemde „de ring van wapenen rond de stad" tegen de Russische tegenaanvallen van meer dan gewone kracht en het verijdelen van een Sovjet-poging om door de belegeringslinie heen te breken. Een Russische poging om een landing uit te voeren ten Westen van Leningrad, zou ook zijn mislukt en de Duitsers meldden, dat snelle motorboten van de Rode Vloot tot zinken werden gebracht tussen de eilanden in de Baltische Zee. Het Hoofdcommando zeide, dat de kust-artillerie en alle kanonnen op Kroonstad de landingspoging steunden, doch dat de troepen, die landden, werden opgeruimd of gevangen werden genomen. Hieraan werd toegevoegd, dat 7 volgeladen schepen tot zinken werden gebracht en 72 tanks, waaronder 7 van het superzware type werden vernield. De stoot van de as in het Zuiden werd ook gemeld door het DNB, dat mededeelde, dat het Slowaakse leger bekend maakte, 1400 Russen gevangen te hebben genomen in het gebied bij de Dnejpr gedurende een week. Het communiqué zeide, dat militaire objecten in Leningrad evenals het belangrijke verkeersnet ten Westen van Moskou en een haven aan de Zee van Azov doelen waren van de luchtmacht (Berlijn, (AP) 6.10).

GROTE ACTIVITEIT IN BULGAARSE HAVENS.

Uit de berichten, die te Ankara zijn binnengekomen, valt af te leiden, dat Duitse marine-eenheden klaar staan om vanuit Bulgarije in de strijd te worden geworpen. Waar men zal toeslaan, is echter nog steeds duister.

Uit Ankara wordt voorts gemeld, dat de Bulgaarse Zwarte Zeehavens Varna en Burgas a.h.w. bijenkorven zijn van activiteit, terwijl ongeveer 4000 Duitse zeelieden de havens bewaken. Een gewoonlijk goed ingelichte bron veronderstelt, dat de Duitsers de zee-operatie zullen uitvoeren als en wanneer men door de smalle landengte breekt naar de Krim, waar nog steeds hevig wordt gevochten.

De verovering van de Krim zou de Russische vloot dwingen de havenstad Sebastopol in het Zuiden van het schiereiland te verlaten, die een uitkijkpost vormt, waardoor men in staat is het gehele Zwarte Zee verkeer in zijn macht te hebben. De omvang van de Bulgaarse operatie is onbekend, doch uit welingelichte bronnen wordt medegedeeld, dat al de Roemeense schepen, de Donau-boten medegerekend, zich concentreren in Bulgaarse havens.

Waarnemers ontkennen algemeen de Duitse bewering als zou het leger van Maarschalk Semeon Budenny, dat de Zuidelijke sector verdedigt, zijn vernietigd, doch verklaarden, dat het in drie hevige Duitse uitvallen hevig werd geslagen en al zijn stootkracht verloor. Volgens informaties, die hier binnenkwamen, heeft Budenny niet alleen de hoofdmacht van zijn gemechaniseerde strijdkrachten verloren, maar waarschijnlijk de meerderheid van zijn eerste linie troepen. Door de zwakte, die hierdoor ontstond, in de Zuidelijke Russische sector, zou het den Nazies mogelijk worden rechtstreeks naar het Oosten te trekken en zodoende de spoorverbinding af te snijden met de olie-velden van Baku en het voornaamste Sovjet-front of zelfs naar of achter Moskou op te trekken (Ankara, (AP) 6.10).

MISBRUIK VAN BULGAARSE VLAG.

„Tass" deelde mede, dat volgens zeer betrouwbare bronnen te Istanbul, Duitse en Roemeense oorlogsschepen en koopvaardij-schepen een geregelde vaart onderhouden op de Zwarte Zee onder Bulgaarse vlag. Men vervolgde dat onlangs verschillende Roemeense tankers olie-producten losten in de Roemeense havens Balck en Mangara onder Bulgaarse vlag. Men beweert vijf Duitse kotters te hebben opgemerkt op patrouille-diensten langs de Roemeense kust, welke schepen eveneens de Bulgaarse vlag voerden.

Men concludeerde: „De privileges en voordelen, welke Bulgarije genoot door zijn neutraliteit, zijn dus practisch ten dienste gesteld van de Duitse oorlogsbelangen" (Moskou, (AP) 6.10).

DUITSE VERLIEZEN IN DE KRIM

Bij Perekop, de verbinding van het Russische vasteland met de Krim, leden de Duitsers zware verliezen. Een Duitse divisie werd opgehouden bij Genichesk, een smalle strook land aan de Oostkant van de Krim. De Russische vloot kwam tegen deze divisie in actie. Genichesk is zeer kwetsbaar vanuit zee van Azov. De spoorwegverbindingen van de Krim met het Russische vasteland zijn tot dusver nog intact (Londen, (AP) 7.10).

Het nieuws van vandaag.

Nieuws van vandaag is er in overvloed. Allereerst kwam er bericht, dat het Britse bommenwerperscommando een boekje heeft uitgegeven. Op blz. 3 staan de nodige feiten eruit vermeld, hier zij slechts vermeld, dat de samenstellers in dat boekje ronduit verklaren, dat bij de campagne van 1940 aan het Westelijk front een conflict bestond tussen de Franse en Britse commando's. Bij een bepaalde gelegenheid zouden de Fransen slechts 40 vliegtuigen disponibel hebben gehad. Gamelin wordt verantwoordelijk gesteld voor de zware verliezen; hij zou o.a. geweigerd hebben toe te staan, dat Britse vliegtuigen de Duitse troepen gingen bombarderen boven Duits gebied. En in de namiddag van 10 Mei 1940, toen de Duitsers door Luxemburg snelden, konden de Britten nog niets uitvoeren. „Een huis dat in zichzelf verdeeld is......"

Een min of meer fantastisch bericht omtrent een vredesoffensief van de nazies komt uit Caïro binnenrollen. De nazies zouden Engeland Engeland laten, zodra ze met Rusland klaar zijn (komen ze ooit klaar?). Alle krachten zouden de eerste zes weken worden ingespannen, dan zou Rusland verslagen zijn en het Duitse rijk in geheel Europa bevestigd. Daarna zou de oorlog tegen Groot Britannië beperkt worden tot het nemen van repressailles in de trant van oog-om-oog. Het volledige bericht staat op blz. 1.

Panama heeft een belangrijk besluit genomen i.v.m. de registratie van schepen, die onder Panamese vlag varen, maar wier eigenaren buitenlanders zijn. Indien zulke schepen bewapend zullen worden, wordt de registratie geannulleerd (blz. 3).

De neutraliteitswet der V.S. vormt het onderwerp van vele discussies, geleid door President Roosevelt zelf (blz. 1). Nelson Rockefeller, baas van het bureau voor inter-amerikaanse zaken, heeft verklaard, dat de bescherming van het Westelijk halfrond tegen de economische, militaire en politieke overheersing even belangrijk is als de Monroe-leer (blz. 1).

In de Middellandse Zee werd gevochten tussen Franse schepen en Britten, waarbij de eersten verloren; verder kwamen de Italianen erbij, waarvan Rome (en de Duitse radio) zegt, dat ze de Ark Royal torpedeerden (blz. 3).

Aan het Oostelijk front verloren de Duitsers bij Perekop, terwijl de spoorlijn naar de Krim nog intact is. Toch wordt geweldige Duitse activiteit gemeld uit Varna en Burgas, twee Bulgaarse havens, van waaruit de Duitsers eventueel een aanval op Sebastopol zouden kunnen lanceren. Ook Budenny heeft evenwel harde klappen gekregen, meldt Ankara.

Uit welk hout de Limburgers gesneden zijn, vertelt een bericht van 13 Limburgse burgemeesters. Dat hout blijkt eikenhout te zijn, zoals het Limburgse volkslied zegt (blz. 2).

Spraken Pius en Taylor over de godsdienst in Rusland?

De Communisten „vervolgen" de Kerk niet; zij ontzielen haar.

Wanpractijken van opvoeders bij de kinderen.

Vandaag confereert Myron Charles Taylor met Franklin Delano Roosevelt.

Er zal rapport uitgebracht worden over een van de meest belangrijke gebeurtenissen van de laatste tijd. Roosevelt en Pius XII zijn twee grootheden, die de leidsels van veel wat er op de wereld gebeurt, in handen hebben.

Het bezoek aan den Paus had heel onverwachts plaats. Plotseling was er bericht, dat Taylor de oceaan overgevlogen was; terstond had de audiëntie plaats; in plaats van rechtstreeks terug te keren, ging Taylor via Engeland, waar hij conferenties afwerkte met Winston Churchill, Anthony Eden, John Winant (U.S.A.-gezant in Londen), Anthony Drexel Biddle (U.S.A.-gezant voor de geallieerden), David Grey (U.S.A.-gezant in Eire).

Geruchten gingen de laatste dagen, dat de godsdienstvrijheid in Rusland door den Paus besproken zou zijn, en dat Taylor hierover met Roosevelt is gaan spreken.

Hoe staat het met de godsdienst in Rusland? In elk geval bestaan er vele waandenkbeelden over, al blijft de godsdienstige toestand in Rusland ook intreurig. De Grondwet der Sovjet-Unie (1936) garandeert o.a. het recht op arbeid voor ieder, op rust, op pensioen, verzekering en gratis onderwijs.

Artikel 124 van de Grondwet behandelt de godsdienstquaestie.

De gewetensvrijheid vormt een punt van de grondwet, die uitdrukkelijk zegt, dat elk een godsdienst naar keuze vrijelijk mag uitoefenen; ook de antigodsdienst propaganda is vrij.

Maar nu de practijk.

Overal in Rusland zijn nog kerken open, al is het aantal kerken vergeleken met vóór de revolutie ontzettend ingekrompen. In alle kerken kan men op alle ogenblikken van de dag mensen aantreffen, vrijwel allen echter tussen de 40—80 jaren oud. Deze mensen waren godsdienstig vóór de revolutie en zetten hun practijken voort. Er is niemand die hen daarom molesteert. Dat klinkt allemaal prachtig.

Doorgaans behoren deze gelovigen — waarvan er millioenen en millioenen zijn tot de meer eenvoudigen. Rijken treft men er bijna niet onder aan.

De christelijke barmhartigheid is hun bijgebleven en van hun armoede geven zij aalmoezen aan de bedelaars, die bij dozijnen aan de kerkdeuren staan. Deze bedelaars zijn lieden, die om een of andere reden niet mogen delen in de zegeningen van de Grondwettelijke garanties op werk, verdienste, brood.

Uiteraard geldt bijna alles van hetgeen hier gezegd wordt van de zg. Russische Orthodoxe Kerk. In de grote steden is hier en daar nog wel een katholiek kerkje te vinden, in een gezantschap of zo, doch het aantal katholieken was altijd zeer gering (plm. 20 millioen op de bijna 200.000.000).

Voorts belijden een aantal millioenen de Joodse godsdienst, of behoren tot een Protestantse denominatie. Al deze groepen worden op gelijke wijze door de Sovjet-regering behandeld, maar natuurlijk treffen de maatregelen de Russisch Orthodoxe Kerk het meest, daar deze de grote Russische volkskerk was.

Deze Russische Orthodoxe Kerk is een afscheiding van de R.K. Kerk. Het katholieke geloof werd in de 9e eeuw door Cyrillus en Methodius, later door Vladimir den Apostelgelijke naar Rusland gebracht. Bij het grote schisma van 1054, dat als gevolg van de politieke situatie in Constantinopel, verergerd door de onhandige diplomatie van den Paus, ontstond, scheidde de Russische kerk vanzelf mede af. Zij was er zichzelf niet van bewust en de eigenlijke directe banden van Rusland met Rome bestonden nog heel lang voort. Tot de 17e eeuw oefende Rome via Kiev een enorme invloed uit op de practijken, theologische scholing e.d. van de Russische kerk, die feitelijk niet meer in gemeenschap stond met Rome. Van al wat van onze Moederkerk is afgescheiden, staat op de huidige dag de Russisch Orthodoxe Kerk het dichtste bij, al zijn velen van haar theologanten, juist dóór dat dichtbij-zijn sterk anti-papistisch.

Het is grote dwaasheid te spreken van de verstening van de godsdienst in Rusland, zoals men in theologische kringen tot voor de Protestants-oecumenische conferenties van Stockholm en Lausanne placht te doen en in katholieke kringen nòg wel geneigd is te doen. Er waren vele en ergerlijke misbruiken in de Russische Kerk (bijna even erg als in de zwarte tijden van onze eigen Heilige Roomse Kerk), **maar springlevend is zij altijd geweest, doorsprankeld van devotie en godsvrucht, wortelend in alle lagen des volks, als gevolg waarvan zij alle tegenstand ten spijt ook onuitroeibaar bleek.** Een versteende kerk had het niet zo lang volgehouden en had ook niet de grote theologen voortgebracht, die uit de Russische Kerk geboren werden. Van de kerk geldt nu eenmaal, dat zij zelve heilig is, doch dat de mensen, die haar vormen zondaren zijn en blijven.

Het communistische „neutrale" standpunt is nog veel erger dan Kerkvervolging.

De Russische autoriteiten kennen de geschiedenis wel zoveel beter dan Hitler, dat zij er niet aan denken de kerk te vervolgen. Kerkvervolging betekent altijd bloei. Daarom volgen ze een andere methode. Van invloed door de kerk op het onderwijs, zoals dat vroeger in Rusland bestond, is natuurlijk geen sprake meer. Men houdt het daar met die soort „neutraliteit", die ook elders wel aanhang vindt, dat godsdienst en onderwijs niets met elkaar te maken hebben. Den priesters is voluit toegestaan godsdienst-onderricht

te geven, doch...... alleen binnen de kerkmuren of de gebouwen, die daarbij behoren. En niemand, zelfs de ouders niet, mogen kinderen dwingen daarheen te gaan. Gaat het kind vanzelf, dan kan de priester zijn gang gaan.

Volgens de Sovjet-autoriteiten heeft **dwang** kwade invloed op de zenuwen van de kinderen en volgens boeken, die de Sovjets hebben uitgegeven, is het aantal zenuwzieken in Rusland sedert de afschaffing van verplicht godsdienstonderwijs sterk verminderd.

Naast of in de buurt van de kerken worden kinderzalen, clubs e.d. georganiseerd, waar de kinderen spelletjes doen, suikergoed en andere lekkernijen cadeau krijgen op kosten van de kinderorganisaties. Door een merkwaardige samenloop van omstandigheden zijn deze speellokalen altijd op precies dezelfde uren open als de kerk ernaast. Het joggie van 8 jaar dat er in de buurt komt, staat voor de keuze: of de kerk ingaan, waar practisch allemaal oude mensen zijn, of daarnaast waar hij zijn vriendjes al hoort lachen. De communisten halen de kinderen op deze pijnloze en vervolgingsloze manier weg uit de kerk en doven bij hen alle godsdienstig begrip.

De anti-godsdienst musea.

In de anti-godsdienst musea is het op het eerste gezicht minder erg dan men steeds hoort. Godsdienstige voorwerpen liggen en staan uitgespreid ter bezichtiging door het publiek. Dus zoals er overal ter wereld musea zijn.

Maar in bepaalde kamers worden platen vertoond, die alle pornographie in voorstelling overtreffen.

Voorts is er bijvoorbeeld een gaanderij, daar de bijbelse scheppingsgeschiedenis staat afgebeeld op de ene muur, terwijl de andere muur de „wetenschappelijke" theorie bevat ter geruststelling van de heren neutralen. Terwijl de Darwin-leer zelfs bij de niet-christelijke wetenschapmensen van het **Westen allang heeft afgedaan als** volkomen onhoudbaar, houdt de godsdienstlozen in Rusland er thans nog star aan vast.

De museum-exploitanten maken een handig gebruik van de misbruiken die er in de Russische kerk — evenals overal ter wereld — bestonden. De kerk is wel heilig, maar haar leidslieden op aarde zijn zondige mensen, en de anti-kerk mensen verwijten daarom der kerk vaak misbruiken, waarover de kerk zelf zucht. Een van zulke misbruiken is het angst aanjagen van de gelovigen met zulke schilderingen van de hel, dat men in plaats van aan een liefdevollen Hemelsen Vader eerder aan een boeman denkt. Inderdaad bestond die practijk in het vooroorlogse Rusland. En de anti-godsdienst mensen speculeren daar nu op. Men zou de platen eens moeten zien!

De Staat verhuurt kerken en kloosters.

Kerken en kloosters in Rusland behoren aan de staat, die ze verhuurt aan wie ze hebben wil. Bij het vaststellen van de huurprijs spelen bouw, inhoud, stand een rol. De prijzen zijn betrekkelijk hoog in vergelijking met de rest van de levensstandaard; vandaar dat slechts betrekkelijk weinig kerken voor godsdienstige doeleinden gehuurd worden (kerkgaande mensen behoren doorgaans tot de lagere middenstand, die toch al door belastingen gedrukt worden). Op de collecteschalen in de Russische kerken ziet men tegenwoordig groter geldsommen bijeen dan waar ter wereld ook bij een kerkcollecte.

Uitroeiing van godsdienstbesef.

De idee van wat Zondag is verdwijnt volledig met een generatie door het vijfdagen-systeem. Veel effectiever dan een openlijke kerkvervolging werken deze funeste methoden, die misschien iets langer duren, maar des te zekerder effect sorteren. Op deze wijze gaat het godsdienstig begrip te loor, de mensen hebben er geen interesse meer voor. Niet ten onrechte heeft Pius XI dit een veel gevaarlijker methode genoemd dan openlijke vervolging.

Ieder die 18 jaar oud is mag theologie gaan studeren in de seminaries die in verschillende plaatsen nog functioneren. Doch, zeggen de Sovjets, in die scholen mag — natuurlijk helemaal vrij! — alleen theologie gedoceerd worden. Dus alles wat toekomstige priesters nodig hebben te studeren, behalve wat strikt onder theologie valt, is in die scholen verboden. Natuurlijk komt er dan van de hele theologische studie weinig terecht. Dat de priesters geen burgerlijke rechten in Rusland zou hebben, is niet waar. Die hebben ze wel (evenals stemrecht).

De r.k. seminaries, die Rusland bezat, zijn sedert 1918 alle gesloten.

De priesters van Rusland worden momenteel opgeleid aan het „Russicum" door Pius XI te Rome gesticht.

Voor wie een boek wil hebben omtrent Rusland zij verwezen naar **„Russia, and the approach of Armageddon"**, door Luit. Comm. van de U.S.A.-marine **Charles S. Seely**, uitg. Dorrance & Comp., Philadelphia, $ 2.—. Dit boek geeft een zeer goede indruk van wat er momenteel in Rusland voorstaat: regering, rechtspraak, boerderij, godsdienst, politiek, invloedsferen e.d. Men moet het boek met reserve lezen, daar het tendentieus is. De schrijver sympathiseert openlijk met het communisme, al kan me niet zeggen, dat hij zelf een communist is. Voor den oordeelkundigen lezer is het boek evenwel een goede bron.

Nederland.

ACHT NEDERLANDERS DOODGESCHOTEN.

Na de executie van acht Nederlanders „wegens sabotage en hulp aan Engelse vliegers" hebben de Duitse autoriteiten in Nederland bekend gemaakt: „in het vervolg zullen straffen nog straffer worden opgelegd en ten uitvoer worden gebracht en ook sneller."

De D.Z. f.d.N. schrijft: „helaas, dit is niet de eerste keer dat de bezettende macht der bevolking moet duidelijk maken dat het haar bittere ernst is bij het opleggen van straf voor hulpverlening aan den vijand. De Duitse druk wordt steeds zwaarder. In de „Telegraaf" van 19 September wordt medegedeeld dat een Duitse schildwacht een Nederlander heeft doodgeschoten, die bij Amsterdam in de buurt van een militair object wandelde. En intussen zijn verschillende rantsoenen weer verminderd o.a. dat van brood. Bovendien is de graanoogst zeer tegengevallen.

TWAALF JONGELIEDEN ONTVLUCHTTEN.

Een van de opmerkelijkste ontvluchtingen uit Nederland was die van niet minder dan twaalf jongelui, die met een bootje in Engeland landden. Ze waren van velerlei soort. Er was een polderjongen bij en een Leids student. Maandenlang hadden ze alles nauwkeurig bestudeerd en voorbereid en er waren er onder hen die in navigatie bekwaamheid hadden. Hoe het Nederlandse volk hierover denkt, bleek uit het feit dat het benodigde geld niet alleen door familie en vrienden, doch ook door vreemden was bijeengebracht en dat zij hun boot ver beneden de waarde hadden kunnen kopen. Het moeilijkste was hun boot te verbergen voor de spiedende ogen der Duitsers. Zij hadden daar een ingenieuze manier voor uitgedacht, doch vertelden er niets van om anderen in Nederland, die dezelfde plannen hebben niet te duperen. Op het laatste ogenblik werden zij toch nog ontdekt. Er klonk een harde Duitse officiersstem. Er werden schoten gelost. Maar het gelukte dank zij de nachtelijke duisternis. De twaalf gaan nu dienst nemen bij de Nederlandse krijgsmacht in Engeland.

DERTIEN BURGEMEESTERS TRADEN AF.

Niet minder dan dertien Limburgse burgemeesters zijn plotseling en eenparig afgetreden. Of dit gedwongen is geschied of (min of meer) vrijwillig meldt het betreffende telegram niet, maar in ieder geval zegt zo'n bericht genoeg! Het zijn de burgemeesters van Maastricht **(jhr. Michiels van Kessenich)**; Venlo **(Mr. Berger)**; Sittard **(Coenders)**; Nieuwstad **(Haan)**; Roosterjen **(Smets)**; Kerkarde **(Habets)**; Echt **(Meeuwissen)**; Ubach Mr. **Geuljans)**; Schaesberg **(Limpers)**; Grevenbicht **(Koten)**. En nog drie anderen die niet vermeld worden.

ZELFS ONZE HOND GAAT GROMMEN.

„Zelfs onze hond gaat grommen wanneer hij Duitse soldaten ziet" — schrijft iemand uit Vlissingen in een particuliere brief aan een vriend in Batavia. De briefschrijver vertelt verder over een oude schuld die een Duitse firma aan hem had en die nu eindelijk werd betaald, „met aftrek van zestig procent voor belasting." De briefschrijver merkt op „de Duitsers zijn slechte betalers en het is beter hun maar niet te kennen. „En verder nog: „Gisteren, 16 Augustus, was de Raf gedurende enige uren bij ons op bezoek. Ik ben er nog moe en suf van: met mijn vrouw en de jongens heb ik onder een trap mijn toevlucht gezocht, want de Raf was erg gul met zijn cadeautjes. De meeste mensen hier zeggen dat de Raf, o.k. is. Onze vriendin X. is verloofd met een Duitser en nu is ze door heel Vlissingen dood-verklaard. We dragen nu schoenen met houten zolen, we hebben groot vertrouwen in de toekomst. God zal ons niet verlaten.

POSTERIJEN IN N.O. INDIË.

De winst van de N.O.I.-posterijen over 1940 was 6.133.500 gld., d.i. anderhalf millioen meer dan in 1939.

N.O. INDIË EN ZIJN THEE.

Grootste afnemer was eens U.S.A., thans Groot Britannië (795.711 kg. in Juli 1941). Nummer 2 is U.S.A. (310.525 kg. in Juli 1941). Dan volgen als nr. 3, 4 en 5 Australië, Zuid Afrika en Canada.

POSTZEGEL-NIEUWS.

Deze zomer werden in Nederland 5 biezondere postzegels uitgegeven met portretten van **Aagje Deken** (18-d'eeuwse dichteres). **Mathusen** (19-d'eeuwse arts). **Jan Ingenhousz** (natuurkundige). **Johannes Bosboom** (kerk-schilder). **Anton Christiaan Wijnand Staring** (dichter).

CURACAO

DR. N. A. C. SLOTEMAKER DE BRUINE KOMT NAAR ONS EILAND.

Op Zaterdag 11 October zal Dr. N. A. C. Slotemaker de Bruïne, directeur van het Nederlandse Informatiebureau te New York, in Curaçao komen tot het voeren van besprekingen, onder andere in verband met de Coördinaties der Nederlandse radio-uitzendingen uit Londen, de Verenigde Staten, Nederlands-Indië, Curaçao en Suriname. Verder zal Dr. Slotemaker de Bruïne besprekingen voeren over pers-aangelegenheden, waartoe de Gouvernementspersdienst een persconferentie met de vertegenwoordigers der verschillende bladen zal beleggen. Vermoedelijk zal hij ook een radio-rede houden over de activiteit van het Nederlandse Informatiebureau te New York. Woensdag 15 October zal hij per vliegtuig naar Suriname vertrekken. Dr. N. A. C. Slotemaker de Bruïne is een zoon van wijlen den bekenden oud-minister. Hij is doctor in de theologie en was oorspronkelijk zendingsdirector in Nederlands-Indië. Na enige jaren als zodanig te zijn werkzaam geweest, werd hij benoemd tot directeur van het Nederlands-Indische Persbureau Aneta. Ongeveer een half jaar geleden werd hij in zijn huidige functie benoemd.

VERDACHTE PERSONEN GEARRESTEERD.

Wanhopige toestanden aan boord spaande boot.
Comité opgericht voor hulp.

Door de samenwerking van de Britse autoriteiten in Trinidad en de Curaçaose politie zijn gisteren van de thans in de haven liggende Spaanse ss. „Cabo de Hornos" enige verdachte personen van verschillende nationaliteiten van boord gehaald voor nader onderzoek en in de Curaçaose gevangenis opgesloten.

De toestand aan boord van deze boot is hopeloos. Op een boot waar misschien voor een kleine 200 mensen plaats is, zitten honderden en honderden meer bijeengepakt. Velen zijn Joodse vluchtelingen, die om wille van hun geloof vluchten moeten. Zij zijn op weg naar Argentinië. Deze Joden hebben aan boord een verschrikkelijk lot.

Voor hun derde klas passage moeten deze Joden nog meer betalen dan Canadezen voor hun eerste klas biljet. Op de boot heerst gebrek aan drinkwater en sanitaire voorzieningen. Wie zich op de boot door de massa heeft weten te wringen, staan de tranen in de ogen over zoveel ellende. Het is niet menselijk meer. „Joint", de Joodse hulporganisatie in de V.S., heeft voor verschillenden de passage betaald; anderen konden zelf nog betalen. De vluchtelingen worden van de ene plaats naar de andere gestuurd. Er zijn mensen, die al meer dan een jaar op boten zwerven en nu eindelijk de nodige papieren hebben voor immigratie in Argentinië.

Enkele dagen voor de „Cabo de Hornos" hier arriveerde, stierf een vrouw van de ellende. Zij kreeg een zeemansgraf. Een van de andere Joden was stervend ziek en bang, dat ook hij in zee zou worden begraven, en de troost van een godsdienstige begrafenis zou moeten missen. Het was een ongehuwde 34-jarige Poolse Ingenieur, verdreven door de onmenselijke Nazies. Dr. Bonne en Dr. van der Kuyp (haven-artsen) getuigden, dat de man zeker zou sterven, doch helaas kon de man niet van boord worden gehaald in verband met de „ernstige redenen", die de P.G. hiervoor had. De man kwam gisteren evenwel te overlijden en naar wij vernemen, hebben de Curaçaose autoriteiten, met name de P.G., haar medewerking verleend. Zelfs stond de P.G. toe, dat de andere vluchtelingen van boord kwamen om hun gestorven makker aan land te dragen naar de lijkwagen, die daar wachtte. Een Engelse erewacht stond opgesteld en wat de man gehoopt had, volgens de gebruiken van de Joodse godsdienst aan land te worden begraven. Op de Oude Joodse Begraafplaats werd zijn stoffelijk omhulsel begraven in verwachting van zijn lichamelijke verrijzenis. Rabbijn Cardozo heeft bij de plechtigheid een warm woord gesproken tot de grote schare aanwezigen.

„Moge zijn ziel rusten gebonden in de bundelen des eeuwigen levens" (Joodse dodenliturgie).

* * *

Vermeld zij nog, dat op initiatief van Rabbijn Cardozo te dezer stede is opgericht een Comité om steun te verlenen aan Joodse vluchtelingen. Dit comité staat onder voorzitterschap van den Rabbijn en telt nog drie medeleden, waarvan één dame. De leden gaan aan boord en distribueren goederen en voedsel aan degenen, die dit nodig hebben. Ook niet-Joden, die aan boord zijn en iets nodig hebben, worden geholpen. Reeds zeer veel heeft dit Comité tot nu toe gedaan.

ALBERTO BADARACCO †.

Leider Hotel Americano plotseling overleden.

Gisteren is in zijn kamer in Hotel Americano plotseling overleden de Heer Alberto Badaracco, een bekende figuur op Curaçao. De Heer Badaracco was 43 jaar oud en ongehuwd. De familie komt oorspronkelijk uit Venezuela en de overledene was ook nog altijd van Venezolaanse nationaliteit. Zijn beide broers op dit eiland, de tandarts en de koopman, zijn Nederlanders geworden. De Vader van den overledene heeft ongeveer 35 jaar geleden het hotel opgericht. Zijn moeder, wonend op het Brionplein, is nog altijd vennote.

Ongeveer 2 jaar geleden heeft Alberto de leiding van het hotel gekregen. Vóór die tijd was de overledene koopman in auto's e.d. Voor de Curacaose maatschappij betekent het heengaan van den Heer Badaracco een groot verlies.

Vanmiddag om 16.30 uur zal de begrafenis plaats vinden van uit het huis van de moeder van den overledene op het Brionplein.

Politiek en Oorlog.

HET BRITSE BOMMENWERPERSCOMMANDO GEEFT HISTORISCH BOEKJE UIT.

Een officieel Brits historisch boekje van het bommenwerperscommando bracht aan het licht, dat er een conflict bestond tussen de Britse en Franse commando's waarin wordt gezegd, dat de Fransen eerst Britse aanvallen op troepenconcentraties in Duitsland beletten en later, toen Sicilië in de oorlog kwam, een aanval op Milaan verhinderden. Het boekje wierp ook nieuw licht op de werkzaamheden van de Raf bij de zogenaamde Duitse invasiepogingen midden September verleden jaar na de val van Frankrijk. Het bommenwerperscommando mocht hierbij roemen op grote successen bij 500 aanvallen op 3000 zich zelf voortbewegende schuiten met een gezamenlijke capaciteit van millioenen tonnen en ook nog op een andere vier millioen scheepsruimte, die Duitsland langs de [illegible]asie-kust verzameld had voor de invasie.

Het bommenwerperscommando kon niet berekenen, hoeveel mannen gedood werden en verdronken en hoeveel boten vernietigd werden. Een ding staat echter vast, dat de invasie niet doorging.

Het boekje maakt bekend, dat het Britse bommenwerperscommando 40% van zijn sterkte verloor in de verschrikkelijke gevechten boven Frankrijk en Vlaanderen. In de eerste dagen van de oorlog had Frankrijk slechts 40 vliegtuigen beschikbaar voor daglichtbombardementen. Tragische verschillen ontstonden over de tactiek van de oorlogvoering in de lucht tussen de Franse en Britse legerleidingen. En in de nacht, dat Italië de oorlog verklaarde, moesten de Engelsen een aanval op Milaan laten varen om een openlijke breuk te voorkomen, want de Fransen reden vrachtwagens en ander materiaal op het vliegveld om het stijgen der Britse bommenwerpers te voorkomen.

Het boekje beschuldigt den Fransen opperbevelhebber Maurice Gustave Gamelin, dat hij bevel voerde over de Franse en Britse troepen, van de zware verliezen, dei de Britten leden.

Allereerst belette Gamelin, dat de Britten de Duitse troepenconcentraties op eigen Duitse grond zouden bombarderen uit vrees, dat dan de burgerbevolking te zwaar zou hebben te lijden. Deze beslissing van Gamelin begrensde de mogelijkheid van de bombardementen slechts tot de opmarcherende Duitse troepen. De Britten legden Gamelin uit, dat voor de zware bommenwerpers dit geen doelen waren, daar zij voor een geheel ander doel gebouwd waren. Gamelin bleef onovertuigd. Hangende deze quaestie duurde het tot de avond van 10 Mei, toen de Duitse strijdkrachten door Luxemburg trokken, dat de Britten de voortrukkende Duitse colonnes voor het eerst aanvielen.

Een telling zegt, dat de Britten in een gevecht alleen 35 van 67 bommenwerpers verloren. Op 10 Mei hadden de voortrukkende Britse troepen in Frankrijk 125 bruikbare bommenwerpers tot hun beschikking, waarvan zij er in 5 dagen 75 verloren. Ook de Duitsers verliezen waren enorm, vooral bij het beletten van de evacuatie bij Duinkerken. Op 4 Juni werd het verlies der Duitse luchtmacht geschat op 2847 vliegtuigen met inbegrip van 400 transportvliegtuigen voor troepen.

Het eerste bombardement van Turijn veroorzaakte een geweldige paniek en zelfs de manschappen van het Italiaanse afweergeschut kropen in de slecht gebouwde schuilkelders der burgers. [heerlijk!] Later werden een aantal der officieren, die belast was met de leiding van het afweergeschut, doodgeschoten wegens lafheid. Deze verschijnselen van dit eerste bombardement bleven bij elk later bombardement boven Italië hetzelfde.

In de lente van het jaar 1939, toen Hitler Tsjechoslowakije binnenviel, werd besloten in de conferenties tussen de Britse en Franse regering, dat de Raf aan de komende strijd zou deel nemen door de bombardementen op zich te nemen. De Franse legerautoriteiten keerden zich echter steeds fel tegen het plan, dat de bommenwerpers gebruikt werden voor het bombarderen van de Duitse industrie. De Fransen wilden , dat de bommenwerpers alleen gebruikt werden als een soort lange afstandsartillerie om de legers in het veld te ondersteunen en de vliegvelden en spoorwegverbindingen te bombarderen. De Duitsers maakten echter niet veel gebruik van de spoorwegen, doch veel meer van de wegen.

Bij de beschrijving der bombardementen blijkt duidelijk, dat de Duitsers zenuwachtig werden over de stijgende kracht van de Britse bombardementen. doch het Duitse moreel bleef ongebroken.

Hier volgen enige gegevens over het bombarderen van Duitsland: Berlijn, het arsenaal op de Friedrichplatz werd opgeblazen; het postkantoor te Gutten en de Stimmensfabrieken werden verschillende keren getroffen. In het Witzleben district werden het station, fabrieken en opslagplaatsen van ammunitie getroffen en gingen in vlammen op.

Zwaar hadden te lijden onder de Britse bombardementen de steden Kiel, Bremen, Hamburg, waar o.a. 27 duikboten beschadigd werden en de halve olievoorraad in vlammen opging, Keulen, Dusseldorf, Hannover, Mannheim enz.

In Keulen werd de Hohenzollernbrug getroffen. De grootste rubberfabrieken en een fabriek voor de vervaardiging van naphta werden vernietigd (Londen, (AP) 6.10).

CHENG CHOW GEVALLEN.

Het communiqué van Chungking bevestigde het Japanse succes, de Gele rivier Zuidwaarts te zijn overgestoken in het Noorden van de Hunan provincie met het gevolg de bezetting van het spoorweg-centrum Chengchow. De Chinezen trokken zich Zaterdagnacht terug uit de stad na hevige straatgevechten. De verdedigers trekken zuidwaarts, terwijl hevige gevechten woeden in de achterhoede.

De Japanse bezetting van Chengchow deed de vraag oprijzen, of de Japanners thans zullen proberen tegen de provinciale hoofdstad Loyang, 100 mijl ten westen op te trekken of voort te rukken naar het zuiden naar Hisnyang, 300 mijl weg langs de spoorlijn en rechts van Hankow, dat nu in het bezit van de Japanners is (Shanghai, (AP) 6.10).

FRANS AMBASSADEUR IN THAILAND ONTSLAGEN.

Van gezaghebbende zijde wordt medegedeeld, dat de Franse Ambassadeur in Thailand, Monsieur Garaud, ontslagen is wegens gebrek aan steun aan de Vichy-Regering (Vichy, (AP) 6.10).

BEMANNINGEN VAN FRANSE SCHEPEN VRIJ GELATEN.

De Duitse radio berichtte uit Vichy, dat de bemanningen van de „Winnipeg" van 8379 ton en „Arica" van 5390 ton, werden vrijgelaten te Fort de France op het Franse eiland Martinique. De Duitsers herinnerden eraan, dat beide schepen vier maanden geleden door de Britten werden in beslag genomen en naar Trinidad overgebracht. De bemanningen werden naar Martinique teruggebracht aan boord van het U.S.A. passagiersschip „Evangeline" (New York, (AP) 6.10).

[Zoals de lezers zich wel zullen herinneren, werden beide schepen door H. Ms. „Van Kinsbergen" aangehouden en naar Trinidad opgebracht. De „Arica" werd aangehouden op 10 Juni jl. en de „Winnipeg" op 30 Mei jl. — Red.].

VOEDSELGEBREK IN NOORWEGEN.

Noorweegse industriële leiders protesteerden bij de autoriteiten te Oslo over de voedselvoorzieningen van hun arbeiders. Indien de arbeiders niet beter gevoed kunnen worden, zal de arbeidspraestaties nog meer dalen dan reeds is geschied (Stockholm, (AP) 7.10).

ROSTOV GEBOMBARDEERD.

Uit militaire bron komt het bericht, dat in de afgelopen nacht de Zwarte Zeehaven, Rostov, aan de monding van de Don voor het eerst gebombardeerd is. De aanval was hoofdzakelijk geconcentreerd op de wapenfabrieken aldaar (Berlijn, (AP) 7.10).

FINS ANTWOORD AAN ENGELAND.

In antwoord op de Britse nota van 22 September aan Finland, verklaarde de Finse regering,dat het het standpunt van Engeland niet begrijpt. Finland wenst de beste relaties te blijven onderhouden met Engeland. Finland kan door Engeland niet beschouwd worden als een vijand (Helsinki, (AP) 7.10).

HOE DE BRITSE TANKPRODUCTIE TOENAM.

Het Britse Ministerie van Voorraadvoorziening maakte bekend, dat gedurende Juli, Augustus en September in de Britse fabrieken meer tanks geproduceerd werden dan gedurende geheel 1940. Gemeld werd, dat de productie van elk type gepantserd voertuig gedurende de laatste weken groter is dan ooit tevoren (Londen, (AP).

AANSLAG OP FRANCO.

Uit Bern wordt een mislukte aanslag op Franco gemeld. Dit zou dan de 3e al zijn.

TWEE TREIN-ONGELUKKEN IN JAPAN.

40 Japanners vonden de dood en 62 werden gewond binnen de laatste vierentwintig uren in twee grote treinongelukken, die op twee verschillende plaatsen voorvielen in Japan. (Tokio, (AP).

H. G. WELLS WILDE ROME BOMBARDEREN.

Bekend Dominicaan reageert fel.

Twee maanden geleden is er in Engeland heel wat te doen geweest over het al of niet bombarderen van Rome. Toen van de Labour-zijde in het Parlement gevraagd werd of de nabijheid van Vaticaanstad iets te maken had met de houding van de regering, antwoordde Sir Archibald Sinclair, dat hij hoopte, dat men zou begrijpen, dat dat punt niet in discussie kon komen. H. G. Wells was van een andere mening en schreef in de Sunday Dispatch: „Er is geen reden, waarom de Paus, de Kardinalen, Mussolini en koning Victor, die gezamenlijk verantwoordelijk zijn voor de breuk tussen Engeland en Italië, niet een paar uren diep zouden nadenken onder de grond". De bekende Dominicaan Vincent McNabb heeft den eens aangebeden literator van antwoord gediend. „Als Mr. Wells Vaticaanstad geen strategische waarde toekent en toch vindt, dat ze gebombardeerd moet worden, dan neemt hij een beginsel aan, dat spoedig alle sporen van beschaving zou uitwissen, terwijl ons protest tegen het bombarderen van open steden waardeloos zou worden. Maar zelfs al zou het zedelijk te verdedigen zijn, dat we Vaticaanstad aanvielen, dan zou dit een verdeeldheid veroorzaken onder de machten, die zich aaneengevoegd hebben tegen het totalitarisme. Onder de Australische en Canadese troepen zijn veel katholieken. Als Rome werd gebombardeerd, zou dit zulk een gevaar opleveren voor het verenigde Empire, dat Mr. Wells, ondanks zijn loyale houding, als een lid van de vijfde colonne zou moeten worden gebrandmerkt".

(De Weg).

ITALIAANSE SCHEPEN OPGERUIMD.

Het communiqué van de Admiraliteit maakte bekend, dat 11 vijandelijke schepen meer zijn tot zinken gebracht of, zijnde door torpedo's, ernstig beschadigd geworden door Engelse duikboten in de Middellandse Zee.

Tot zinken werden o.a. gebracht een Italiaanse torpedoboot van 635 ton, een voorraadschip van 3500 ton en een Italiaans bewakingsschip. Eveneens verdwenen in de diepte een schip, vol met Italiaanse soldaten. Een olietanker van 6000 ton werd in brand geschoten en ging verloren. Nog werden zwaar beschadigd een ander olietanker van 5900 ton, 2 transportschepen van ongeveer 5000 ton, een groot bevoorradingsschip en twee middelmatige. Van deze laatste beschadigde schepen kan niet gezegd worden of zij er nog in slaagden havens te bereiken (Londen, (AP) 7.10).

ARK ROYAL GETORPEDEERD?

De Duitse radio maakte melding van een bericht uit Rome, dat het Britse vliegtuigmoederschip „Ark Royal" werd getorpedeerd door een Italiaanse duikboot, niet lang na de onlangs gehouden zeeslag in de Middellandse Zee.

Dit bericht werd bekend gemaakt in het oorlogscommuniqué van de namiddag. Men beweert, dat de Britse slagschepen „Rodney", „Nelson" en „King George V" deel uitmaakten van de vloot, die trachtte een doorgang te forceren door het kanaal van Sicilië. De Britse poging bestond niet alleen om een convooi door het kanaal te beschermen, doch ook om de Italiaanse vloot onder ongunstige condities tot een gevecht te dwingen. In de uitzending werd niet onthuld, welke schade de „Ark Royal" mogelijk heeft opgelopen (New York, (AP) 6.10).

Een speciaal communiqué bevatte het bericht, dat het 22.000 ton grote Britse vliegtuigmoederschip „Ark Royal" ernstig werd beschadigd door een torpedo uit een duikboot na een luchtaanval op 27 September op een Engels convooi in de Middellandse Zee. Gezegd werd, dat de „Ark Royal" zeer langzaam naar Gibraltar terugkeerde. Drie van Groot-Britannië's grootste slagschepen de „Rodney", de „Nelson" en de „King George V" voeren in slagformatie, toen de Italiaanse duikboot aanviel. De Italianen nemen aan, dat de Britse vloot slag zocht te leveren tegen de zwakkere Italiaanse vloot. Een convooi bestaande uit slechts acht of negen schepen kan geen oorzaak zijn om zulk een sterke en machtige kracht ten toon te spreiden. Een bericht uit Lissabon meldde, dat de „Nelson" zo zwaar beschadigd is bij de luchtaanval, dat met de herstelling wel verscheidene maanden gemoeid zullen zijn (Rome, (AP) 6.10).

RAF-AANVALLEN OP VIJANDELIJKE SCHEEPVAART.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart deelde mede, dat de Royal Airforce in scherpe kanonaanvallen hedenmorgen nabij de Belgische kust een Duitse trawler in brand zette en een andere zinkende achterliet. De aanval werd uitgevoerd op 4 trawlers (Londen, (AP) 6.10).

HET COMMUNIQUÉ DER RUSSEN.

De regering sprak opnieuw het vertrouwen uit in de sterkte der posities van het Rode Leger in het Westen van Rusland. Vooral in de eerste verdedigingszone rond Rusland. Weder werden 34 Duitse tanks vernietigd. De Russen deden een gecombineerde aanval van tanks en bommenwerpers op de oprukkende scharen der Duitsers, die trachtten een wig te drijven in de Westelijke sector van het Russische front. De bommenwerpers namen 22 Duitse tanks voor hun rekening en de bemanningen der Russische tanks 12.

Niet nader werd aangeduid, waar de strijd precies gevoerd werd, noch hoe de uiteindelijke afloop was. Alleen werd gemeld, dat het slechts een onderdeel was van een steeds nog voortdurende strijd.

Aan het Zuidwestelijk front brachten de Russen Zondag hevige verliezen toe aan de Duitsers tijdens een luchtaanval. Vernield werden 64 tanks, 130 vrachtwagens en 2 olietankwagens.

Ook melden de Russen, dat zij in de Barentszee een Duits transportschip tot zinken brachten, dat versterkingen aanvoerde voor de strijdkrachten, die tezamen met de Finnen vechten tegen Murmansk (Moskou, (AP) 7.10).

HOGERE PRIJZEN IN DE V.S.

Het dispuut over het verhogen van prijzen en lonen in de Verenigde Staten, werd heden voortgezet. De afgevaardigde Gore, een democraat uit Tenessee, diende een wetsvoorstel in om de maximum prijzen vast te stellen van alle koopwaar, waaronder zowel de landbouw- en industrie producten vallen, alsmede de huurprijzen en lonen (Washington, (AP) 6.10).

ALLERLAATSTE NIEUWS.

— Rio: overlevenden van de I.C. White veilig gearriveerd. „De duikboot heeft niet gewaarschuwd", zeiden ze eenparig.

— Smolensk: guerilla-gevechten bij Smolensk.

— Vichy: Mgr. Valerio Valeri, pauselijke vertegenwoordiger in Bezet Frankrijk, was bij Pétain. Deze laatste zei, dat hij gaarne met Roosevelt zou medewerken in het belang van de vrede en dat hij zeker dacht dat de V.S. veel konden doen tot het herstel des vredes.

— Helsinki: hevige gevechten bij Murmansk.

—Berlijn en Londen: onderhandelingen voor uitwisseling oorloggewonden door Duitsers nog niet stop gezet. Moeilijkheid: Duitsland wil over gevangenen en gevangene overleggen. Engeland wil het bij groepen regelen.

— Vichy: twee Franse vrachtboten door de Britten in de Middellandse Zee getorpedeerd.

De Curielzaak voor het Hof.

Dania vertelde van smokkelhandel.

Bij het openen der zitting om 10 uur Maandagmorgen wordt de getuige Dania het eerst voorgeroepen.

De President begint te vragen of Dania bij zijn eerste reis op 23 Januari terugkwam in Aruba. Dit erkent deze. Ook, dat hij samen met Nahr de brief geschreven heeft. Wanneer hij voor de tweede maal naar Colombia ging, herinnert hij zich niet precies. Dit zegt hij in zijn paspoort te kunnen nagaan, dat echter thuis ligt. Wel vertelt hij, dat hij toen dividivi ging verkopen.

Van de verscheping, die schipper Tromp het laatst vervoerde, weet getuige niet, aangezien hij zich toen op Aruba bevond.

Op een vraag van den President antwoordt getuige verder, dat Zuñiga niet alleen voor Eikhof werkte, doch ook voor anderen. Verder verhaalt hij van de smokkelhandel in Colombia. Naar Dania vertelt, worden goederen ontscheept in kleine haventjes, niet ver van Rio Hacha verwijderd, terwijl volgens hem de douane-ambtenaren in Rio Hacha niets om handen hebben. Dania vertelt, dat deze handel oogluikend door de autoriteiten wordt toegestaan om dit voorname middel van bestaan niet te ontnemen aan de plaatselijke bevolking.

Dania deelt mede met Zuñiga te hebben gehandeld in Colombia. Echter zegt hij evengoed met Eikhof te kunnen hebben gehandeld. Hij zou niet speciaal met Zuñiga hebben gehandeld omdat voor het handelen met Eikhof een vergunning nodig zou zijn. Dania erkent ook een telegram van den Heer Alex Curiel te hebben ontvangen om onmiddellijk terug te komen na de dividivi te hebben verkocht zonder nadere machtiging. Hij erkent een standje van den Heer Curiel te hebben gehad.

Als de President getuige wijst op de verschillende verklaringen, die hij te Aruba zou hebben afgelegd, zegt getuige te zijn bedreigd met gevangenisstraf. Hierop legt Mr. van der Meer nog de nadruk.

De Advocaat-Generaal herinnert er nu aan, dat Dania op Zaterdag verklaard had, dat Nahr hem voorgesteld had om zich zelf eruit te redden. Hij wil weten, wat hiermede bedoeld werd. Dania antwoordt „Om iets te zeggen, dat de politie zou bevredigen." Nahr en hij zouden namelijk de indruk gehad hebben, dat men van hen wenste, dat zij bezwarende verklaringen zouden afleggen voor de beklaagden. De President vindt dit geen mooie handeling. Dania zegt later dit ook erkend te hebben.

De Advocaat-Generaal wil weten op welke gronden hij de Curiels erin zou laten draaien. Hierop antwoordt getuige, dat men hem had medegedeeld omtrent het handelen met den vijand.

Mr. Kwartsz wil weten of Nahr het voorstel deed vóór of na het verhoor van de politie. Uit getuige's antwoord blijkt nu, dat dit geschiedde voor het laatste verhoor.

Omtrent de besprekingen aan huis van Mr. Frerker op Aruba wil de vertegenwoordiger van het O.M. weten of getuige daarbij aanwezig was. Deze zegt er naar toe te zijn gegaan om den practizijn Lampe te spreken. Hij herinnert zich echter niet precies wanneer dit plaats had. Ook niet wat precies besproken werd. Wel had de Heer Lampe hem gezegd, dat de door hem afgelegde verklaringen ernstig waren voor de Heren Curiel.

Mr. Boon vraagt nu of getuige zich herinnert hem te hebben opgezocht op de dag na het eerste verhoor. Dit erkent getuige. Ook zegt hij toen te hebben gevraagd of hij mocht afwijken van zijn verklaring voor den Rechter-Commissaris en of hij daarvoor in de gevangenis kon worden gezet. Hierop zou Mr. Boon hem bevestigend hebben geantwoord.

De Heer Alex Curiel wil dan aan getuige vragen of hij aan getuige had gevraagd of Eikhof op de zwarte lijst stond. Getuige erkent dit en zegt hierop ontkennend te hebben geantwoord.

Hierna toont de Heer Curiel de telegrammen, die tussen hem en Dania gewisseld werden. Ook toont hij een boekje betreffende orders, die schriftelijk gewisseld werden tussen de kantoren van de A.T.C. Verder toont beklaagde de schriftelijke instructies aan het personeel in verband met het niet opvolgen van zijn instructies en andere nalatigheden. Ook wil hij erop wijzen, dat het oprapen van papiertjes en het regelen van flessen geen „hobby" was, doch dat de bedoeling hiervan was slechts orde te brengen.

Omtrent de datum van het telegram, dat Nahr voor Tromp naar Zuñiga verzond wordt besloten, dat hierover telegrafisch zal worden geïnformeerd. De Advocaat-Generaal neemt op zich dit te doen.

Getuige Nahr weer voor

„Is de order, die Dania de eerste keer van Colombia meebracht, in enkele verschepingen uitgevoerd?" vraagt de President. Getuige antwoordt van ja. „Was de verscheping, die Tromp zou meenemen, deel daarvan?" Weer antwoordt getuige bevestigend. Ook bevestigt hij, dat Dania na zijn eerste reis op 24 Januari terugkwam.

Op een vraag van den President of de laatste verscheping in handen van Eikhof is gekomen, zegt getuige dit niet te weten.

Mr. Kwartsz vraagt nu of getuige aan Dania had voorgesteld bij de politie om te trachten zich zelf eruit te redden. Getuige antwoordt aan Dania te hebben voorgesteld slechts de waarheid te vertellen, aangezien dit de enige manier was om zelf moeilijkheden te vermijden. De Rechter roept nu Dania en vraagt hem wat Nahr had gezegd.

Dania antwoordt, dat Nahr zou hebben gezegd: „Laten we ons eruit redden, want wij verdienen er geen cent mee."

De President herinnert weer aan de verschillende verklaringen van getuige en zegt: „Wat is daar voor een meneer? Ik heb liever te doen met een moordenaar, dan met een leugenaar. Voor een moordenaar kan ik wel vriendelijk zijn, maar voor een leugenaar niet."

Advocaat Lampe vraagt nu aan getuige of zijn vrouw bij hem werd toegelaten, toen hij op het politiebureau werd vastgehouden. Dit ontkent getuige. Hij zegt zijn vrouw op het politiebureau niet te hebben gezien.

Mr. Boon vraagt of getuige na het ontslag van Tromp uit de gevangenis dezen wilde overhalen te verklaren, dat hij het telegram waarmede hij bij getuige kwam aan een der heren Curiel wou laten zien. Ook of Tromp toen had geantwoord, dat hij de heren Curiel niet eens kende en het geweigerd deze verklaring af te leggen. Nahr antwoordt hierop wel met Tromp te hebben gesproken, doch hem iets dergelijks niet te hebben voorgesteld.

Als de President nu vraagt of Tromp te bereiken is, blijkt, dat deze zich nu in Colombia bevindt en waarschijnlijk niet spoedig terug zal keren. Hierop stelt de President de zitting uit tot de volgende morgen.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: J. I. Boom tijd. schrijver ten burele van het Bevolkingsregister alhier, 14 dagen vrijstelling van dienst en zes maanden verlof buiten bezwaar van den Lande, met vergunning deze tijd geheel of gedeeltelijk in het buitenland door te brengen; C. E. Loos, kommies der belastingen 1e klasse alhier, 4 weken vrijstelling van dienst; L. F. Jansen, Directeur van het Departement Accountantsdienst Sociale en Economische Zaken, 8 dagen vrijstelling van dienst met vergunning deze vrijstelling van dienst in het buitenland door te brengen en voorlopig voor de tijd van ten hoogste een jaar ter beschikking gesteld van de Nederlands Indische Regering.

Waarneming: A. J. van Werkhoven, commies ten kantore van den Ontvanger op Aruba is belast met de functie van Ontvanger aldaar.

Examencommissie voor de Zeevaartdiploma's in Curaçao: de heer C. Vreugdenhill, gezagvoerder bij de N.V. Curaçaose Scheepvaart Maatschappij; de heer E. Dankmeyer, Luitenant ter Zee 1e klasse; de heer H. Schuurman, leraar aan de R.K. Ambachtsschool „St. Jozef" zijn aan deze commissie toegevoegd.

Detachering: A. P. Lowenthal, tijd. klerk ter Administratie van Financiën naar Aruba.

Overplaatsing: A. E. Servage, tijd. klerk bij den Ontvanger der Invoerrechten en Accijnzen naar de Administratie van Financiën.

Benoeming: Mej. E. R. Ponson, tijd. schrijfster op de bureaux van de Burgerlijke Stand en het Bevolkingsregister op Aruba; Mevr. C. H. 9. Visser-Norden tot tijd. onderwijzeres 2e klasse bij het Openbaar Onderwijs in Curaçao en werkzaam gesteld aan de Wilminaschool voor Mulo alhier; Mej. J. S. Lammens, tot tijd. onderwijzeres 3e klasse bij het Openbaar Onderwijs in Curaçao en werkzaam gesteld aan de Wilhelminaschool voor Mulo alhier; Mej. L. E. Ponson, tot tijd. schrijfster en werkzaam gesteld ten burele van den hypotheekbewaarder en het domeinbeheer op Aruba; R. A. Abraham, tot tijdelijk hulpapotheker bij de Openbare Gezondheidsdienst.

Eervol ontslag aan: J. Rozier, tijd. bevolkingscontroleur op Curaçao: op zijn verzoek; L. F. Jansen als voorzitter van de Voedselvoorzieningscommissie op Curaçao onder dankbetuiging voor de als zodanig bewezen diensten.

Reorganisatie dienst: 1o. Met ingang van de 1ste October 1941 is het Departement Accountantsdienst, Sociale en Economische Zaken omgezet in een Departement Sociale en Economische Zaken;

2o. de Commies J. H. van Boven is voorlopig aangesteld aan het hoofd van het Departement Sociale en Economische Zaken;

3o. de Afdeling Accountantsdienst is als een afzonderlijke afdeling ondergebracht bij de Administratie van Financiën;

4o. de adjunct-accountant A . van Waveren is met de leiding van de Afdeling Accountantsdienst ter Administratie van Financiën belast.

De Gouvernements-Secretaris,
C. F. Gronemeijer.

EMMASTAD.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels:

Heden: Geb. lever, purée, sperciebonen.

Morgen: Gek. vis, gek. aard., botersaus, worteltjes.

Agenda:

Woensdag, 8 October 19.30 uur: Competitie biljarten Hoofdklasse.
Donderdag, 9 October 19.30 uur: Competitie biljarten „C" klasse.
Vrijdag, 10 October 19.30 uur: Competitie biljarten „A" klasse.
Dinsdag, 14 October 20.00 uur: Repetitie „Ido"-orkest.
Dinsdag 14 October 19.30 uur: Competitie biljarten „B" klasse.

WACHTDIENSTEN

Dinsdag 7 October 1941.

Telegram Afdeling: Hr. Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 13.
Shipping & Supplies: Hr. Polvliet, tel. 455, Hotel kamer 57.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Zee, tel. 690, Emmalaan 1.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Athletiek.

De aandacht van onze athleten wordt gevestigd op de komende 5 km. wedstrijd van de C.A.B., welke as. Zondag om 17 uur gehouden zal worden.

Inschrijvingen voor deelname worden bij onze athletiekcommissie ingewacht.

Programma afd. Athletiek.

Maandag:

16.30 — 18.00 uur: Athletiek training heren; 20.00 — 21.00 uur: Gymnastiek Dames.

Woensdag 15.30 — 16.30 uur: Gymnastiek meisjes 6, 7 en 8 jaar o.l.v. Mevr. De Boer; 16.30 — 17.30 uur, Gymnastiek meisjes 9, 10 en 11 jaar o.l.v. Mevr. Faay, Mej. v. Oudgaarden; 17.30 — 18.30 uur: Gymnastiek meisjes 12, 13, 14 en 15 jaar o.l.v. Mevr. Faay, Mej. v. O[illegible]; 18.30 — 19.30 uur: G[illegible]dgaarden; gens 8, 9, 10 en 11 [illegible]mnastiek jongens [illegible]; Landheer; 19.30 [illegible] o.l.v. Hr. [illegible]nastiek jongen[illegible] — 20.30 uur: Gym- o.l.v. Hr. [illegible]s 12, 13, 14, 15 en 16 jaar [illegible]andheer; 15.00 — 18.00 uur: Athlet[illegible]ktraining Dames.

Vrijdag 16.45 — 18.00 uur: Athletiektraining jongens en meisjes boven 10 jaar; 9.00 — 10.00 uur: Gymnastiek dames o.l.v. Mevr. Groenhof.

SPORTCENTRALE SURINAMERSKAMP SUFFISANT.

Voetbal.

Voetbalvereniging „Paramaribo" maakt bekend, dat door het verlies van een aantal leden, zij zich aanbevolen houdt voor inschrijving van nieuwe leden. Thans worden er besprekingen gevoerd omtrent een nieuwe voetbalcompetitie voor 1 x 11 medailles. Bereidt u dus voor.

Athletiek.

Aan alle athleten die bij de U.N.I. zijn aangesloten, wordt bekend gemaakt, dat de oefeningen discuswerpen, speerwerpen, kogelstoten, hoog- en ver-springen alsook Zweedse gymnastiek, zullen plaats vinden op elke Zondag om 6 uur en door de week op Dinsdag en Vrijdag om 17.15 uur. Wij drukken de betrokken athleten nog eens op het hart om deze oefeningen niet te verzuimen.

De oefeningen zullen onder leiding staan van den heer O. Stella.

De niet-leden die gewoonlijk meeoefenen of in deze tak van sport geïnteresseerd zijn kunnen zich nog als lid laten inschrijven.

Wij rekenen vooral op de nieuwe jongens dat zij zich spoedig zullen aansluiten.

Wij maken aan alle sportverenigingen in het kamp bekend dat vanwege het vertrek van den heer R. Jong-Baw, de heer H. v. Mulier tot secretaris van de Sportcentrale benoemd is.

Loterij ten bate van het „Jan van Galen Fonds".

Wist u, dat er nog enkele loten voor bovengenoemde loterij in de club verkrijgbaar zijn? Naar wij van een goed geïnformeerd zegsman vernamen, schijnt bij deze enkele nummers waarschijnlijk de hoofdprijs en misschien ook nog de derde. Officiële bevestiging hieromtrent hebben wij echter niet kunnen verkrijgen. Haast u en koopt nog enkele nummers voor het te laat is. Een Chrysler de Luxe voor f 5.— is waarlijk een koopje en u heeft tevens weder een steentje bijgedragen voor de uiteindelijke overwinning, die naar wij allen hopen niet zo ver meer van ons af zal zijn.

FEUILLETON.

HET MYSTERIE VAN KAMER No. 10

22).

Ook naar Hansen luistert Fabri met onverdeelde aandacht. Als de Nederlander gereed is, vraagt Fabri:

— Nog een paar vragen over punten van ondergeschikt belang, mijnheer Hansen. U doet, hoewel u geheel gekleed bent, het licht in uw kamer uit, daarna trekt u uw sokken uit en als dan Dr. Bagnante den vluchteling na wil lopen bent u plotseling bij de hand. En Fabri richt een blik van kinderlijke onschuld op Hansen. Deze bijt zich op de onderlip. Lastige vraag. Had hij die kunnen verwachten.

— Ik hoorde iemand op de gang komen. Maar, Fabri schudt verwijtend het hoofd.

— U speelt geen open spel, Signor Hansen. U deed het licht uit, voordat de indringer binnenkwam en u d[illegible] het licht ook niet uit om na[illegible] bed te gaan. Verder kunt u den indringer niet gehoord hebben, de[illegible] immers ook Dr. Bagnante hem [illegible]as hoorde, toen hij al bij de deur [illegible]an kamer 10 was.

— Ik zag h[illegible]m, preciseert Hansen. Of liever [illegible]gezegd, ik deed de deur van mijn kamer open, keek de gang af en zag [illegible]toen plotseling hoe de gang naar het trapportaal voorzichtig en langzaam geopend werd. Ik vermoedde toen onraad, ben weer in mijn kamer teruggegaan, heb mijn deur gesloten en gewacht of er wat gebeuren zou.

— Juist, dat is plausibel. Nu alleen nog dit: waarom opende u de deur van uw kamer?

Ze zitten tegenover elkaar in de wachtkamer van Hansens firma. Fabri één en al beminnelijke belangstelling. Hansen somber en nerveus. De Nederlander denkt na.

— Dat kan ik u nu nog niet zeggen.

— Hm! U bent er zich van bewust, dat ik uit deze weigering gevaarlijke conclusies trekken kan?

— Neen, daarvan ben ik mij niet bewust. Het enige, waarvan men mij verdenken kan is, dat ik in kamer 10 wilde gaan. Welnu, daarvoor had ik de gangdeur niet nodig, als ik dat gewild had was ik eenvoudig door de verbindingsdeur gegaan.

Fabri knikt. Hij had gehoopt, dat de Nederlander in zijn verwarring deze eenvoudige uitvlucht niet gevonden zou hebben.

— Waarom luisterde u eigenlijk aan de deur van de eerste étage?

— Toen Bagnante en ik in het trappenhuis stonden, viel me op, dat we absoluut niets hoorden. Grote hemel, als er iemand vlug de trappen afvlucht en de straat opgaat moet je toch iets horen, al loopt de man dan ook op sokken. Ik dacht toen dus direct aan de eerste étage.

— Volkomen juist. Een bepaalde reden had u daarvoor anders niet?

— Nee. De hele geschiedenis is me ook nu nog een raadsel.

Nadat Fabri den Nederlander verlaten heeft wandelt hij naar Pension Ricco. Zowel de Siciliaan als de Nederlander hadden zich verwonderd, dat ze in het portaal niets gehoord hadden. De inspecteur wil het pension nog eens goed bekijken.

ZESDE HOOFDSTUK

SIGNOR CHIERI MAAKT ZICH ONBEMIND.

In het pension is het drukkende, dreigende uit de atmosfeer verdwenen, maar heeft daarvoor plaats gemaakt voor iets anders: het gif van het wantrouwen. Vroeger af later zou dit toch hebben moeten komen, zouden allen zich bewust geworden zijn van het feit, dat er onder hen een moordenaar of moordenares is, maar het was dan toch eigenlijk Chieri's opmerking in de eetzaal geweest, die het proces verhaastte. Wat weten ze eigenlijk van elkaar? Nu ja, goed, ze wonen al enige tijd samen, maar wat zegt dat? Was X. niet al enige tijd een beetje vreemd geweest? Had niet kamer 8 een verbindingsdeur naar kamer 10? En had Hansen eigenlijk een alibi? Was niet Ernesto Roth verliefd geweest op Cici, die hem, gechaperonneerd door twee vriendinnen, dikwijls bezocht? Maar was Cici eigenlijk voor den Kroaat gekomen? Was niet Dr. Bagnante bijvoorbeeld een veel fijner en knappere jongen? Men begint elkaar te beloeren, onder andere goede vrienden achter gesloten deuren vermoedens te fluisteren. De glimlachjes en vriendelijkheden worden gedwongener. Nog voelt ieder zich zelf niet volkomen veilig, nog begrijpt ieder dat, wat hij over een ander denkt ook van hem gedacht kan worden, maar het ogenblik, dat ieder zich bewust zal worden van het wantrouwen, dat er ook tegenover hem of haar heerst, is niet meer ver.

Avondeten in het pension.

Drukkend zwijgen. Alleen aan de tafels der dames van tijd tot tijd een gedempt gesprek, spoedig weer uitdovend. Het gif werkt. Hansen zit zwijgend te eten. Hij ziet er slecht uit. Moe, grenzeloos moe, verbeten, verbitterd. Dientengevolge is ook de kleine Paolo uit zijn humeur. Hij houdt van afwisseling, van schertsen, van lawaai, van beweging. En nu zit hij in een sombere cel van zwijgen omgeven door muren van wantrouwen. Bagnante is meer dan ooit in kranten verdiept, en zelfs de luchthartige cynicus Dr. Dago ziet er vandaag ernstiger uit dan anders.

Alleen Chieri schilt zijn fruit geen graad vlugger dan anders en schijnt later even zo van zijn sigaar te genieten als weken geleden.

De vraag is deze. Hoewel niemand iets gezegd heeft, opent Chieri een gesprek met de hele zaal op een wijze, als ware men in de hevigste discussie verwikkeld.

De quaestie is deze. Roth kan alleen uit wraak vermoord zijn. Roof is buitengesloten. Ik zelf heb op die bewuste Zondagmorgen zijn portefeuille, armbandhorloge en potlood op zijn nachtkastje zien liggen. Zijn portefeuille zat nog vol geld, terwijl zijn armbandhorloge en potlood van massief goud waren.

Wordt vervolgd.